

Între Star Trek și OZN

Nu demult, un ofițer m-a apostrofat pentru că mi-am permis să scriu despre tancuri. Care va să zică sunt depășite, nu mai este nevoie de ele, iar eu am ales un subiect ce nu este de interes. Cică nu se mai trage cu tancul. Acum avem războaie de rețea, amenințări asimetrice, *cataclisme* teroriste. Riscurile vin din cyberspațiu. Atunci am înțeles ce vroia să spună, de fapt, interlocutorul meu. Eu care nu știam că avem o armată dotată cu puști de lemn, trebuie să-mi revizuiesc întreaga concepție despre sistemul care m-a format. Ce mai, acum soldatul român este mai ceva ca

soldatul lui „Vandam”. Cu trei căști pe cap, costum de protecție împotriva laserelor, bocanci care merg singuri. Trebuie numai să apeși pe un buton...

Cu atâtea costume și facilități, soldatul român nu mai știe cum să se împartă între Star Trek și ET. Jean Luc Picard cred că va fi mândru să comande soldați români așa de bine echipați. Deși în locul lui mi-ar fi teamă. Dacă îi confund într-un schimb de focuri (pardon *fazerel!*) cu cyborgii ăia răi și supertehnologizați?

Dar pentru a nu crea confuzie (să nu moară oamenii nevinovați!), e mai bine ca militarii români să rămână la echipamentele pe care le au. Cică sunt bune. N-avem nave Enterprise, dar avem MLI-uri, TAB-uri și TR-85M1. Vedeți, o grămadă de abrevieri. Nu sunt ca nava lui Picard, dar se

apropie. La fel ca și logica interlocutorului meu care visează la războaie intergalactice, iar armata română nu are rezolvate principalele probleme de logistică și înzestrare cu tehnică și armament.

Cred că este un fel de refugiu. Unii mor de foame, iar alții contrabalansează prezentul cu visuri mărețe despre ospete și cai verzi motorizați pe pereții goi ai creierilor proprii. Este mai simplu să viseze la ET, Alien, Predator și alte orătănii spațiale, decât să-și pună mintea la contribuție pentru a rezolva o problemă actuală și stringentă pentru semenii lor.

Dar să lăsăm cyberamenințările, doctrinele SF și să ne apropiem de realitatea militarului român ce nu are manuale după care să învețe sau, dacă tot vorbim de amenințări teroriste, să ne spună *visătorii* după ce regulament se pot antrena soldații români?

În fine, nu resping din start aceste preocupări *înalte*, dar mai întâi trebuie pusă baza. Căci înainte de a vorbi de tot felul de riscuri și doctrine, ar trebui să ne aplecăm la opinca soldatului. Poate vrea ceva și noi am sărit prea repede peste această etapă. ■

Locotenent Dan SCUTARU

